

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΛΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ

Ντακάπο Βερολίνο, και πάλι να τὰ ἴδῃς
 Ἄρχίζου σοφρα φέρτα, και τὰ παλιὰ παιχνίδια.
 Τῆς πρώτης κωμωδίας συνέχεια και τέλος,
 Και μόνο μία είναι μικρή διαφορά,
 Ποῦ λείπει ἀπὸ μέσα τὸ πιδ σπουδαῖο μέλος . . .
 Ποῦ εἶν' ὁ Δεληγιάννης και τούτη τῆ φορά ;
 Ἐπιτροπή τὸ νοῦ σου μὴν πέσης 'στὰ ξερά.

Ὁ νοῦς σας δὲν σὰς φέρνει εἰς τὸν καιρὸ ἐκεῖνο
 Ὅπου ὁ Δεληγιάννης ἐκεῖ 'στὸ Βερολίνο
 Ἰστοῦς Φράγκους διπλωμάτης ἐπίσημος ἐφάνη,
 Και ἔπειτα σὰν ἦλθε ὀπίσω μιὰ χαρά,
 Τοῦ ἔπλεξ' ὁ Ῥοντήρης ὀλόχρυσο στεφάνι ; . .
 Ποῦ εἶν' ὁ Δεληγιάννης και τούτη τῆ φορά ;
 Ἐπιτροπή, τὸ νοῦ σου μὴν πέσης 'στὰ ξερά !

Μὲ τὴν διπλωματία τοῦ Βράϊλα μονάχα
 Τὴν πόρτα του οἱ Φράγκοι θὰ σὰς ἀνοίξουν τάχα ;
 Ἰάν δὲν ἴδουῦν μαζί σας τὸν ποῦρο διπλωμάτη,
 Θὰ σὰς κυττάξουν ὄλους μὲ μάτια πονηρά,
 Και ἴσως σὰς γυρίσουν μ' εὐγένεια τὴν πλάτη . . .
 Ποῦ εἶν' ὁ Δεληγιάννης και τούτη τῆ φορά ;
 Ἐπιτροπή, τὸ νοῦ σου μὴν πέσης 'στὰ ξερά.

Ὀί
 Ἄφωρίς τὸν Δεληγιάννη ξέρα παντοῦ θὰ ἴβρῆτε,
 Σουμάδες, σοκολάτα και τσαῖ δὲν θὰ πιῆτε.
 Ἄπὸ φαγεῖ γαρίδα θὰ κάμετε τὸ μάτι,
 Ἡ γλώσσά σας μιὰ στάλα νερὸ θὰ λαχταρᾷ,
 Κι' οὔτε γιὰ ἄλιγο ὕπνο θὰ εὔρετε κρεβάτι . . .
 Ποῦ εἶν' ὁ Δεληγιάννης και τούτη τῆ φορά ;
 Ἐπιτροπή, τὸ νοῦ σου μὴν πέσης 'στὰ ξερά.

Μὲ βώδια ὁ Τρικούπης τὸ ζήτημα δὲν λύνει
 Ἐὰν ὁ Κόμμουνδοῦρος πρωθυπουργὸς δὲν γίνη,
 Και εἰς τὸ Βερολίνο ὁ Θεοδωρῆς δὲν πάη
 Νὰ πῆ τὰ γαλλικά του, μὲ ἴμας ὡσὰν μωρὰ
 Ὁ Φράγκος και ὁ Τοῦρκος γιὰ πάντα θὰ γελάη . . .
 Ποῦ εἶν' ὁ Δεληγιάννης και τούτη τῆ φορά ;
 Ἐπιτροπή, τὸ νοῦ σου μὴν πέσης 'στὰ ξερά.

Βαπόρι, ποῦ πηγαίνεις τοὺς νέους ἐπιτρόπους
 Εἰς τῆς Βῶρώπης μέσα τοὺς φημισμένους τόπους,
 Εἶθε νὰ σὲ φωτίση τῆς Παναγιᾶς ἡ χάρις,
 Νὰ σχίσης σὰν δελφίνοι τὰ ξένα τὰ νερά,
 Και ν' ἄλθης 'στὴν Ἀθήνα ὀγαγήγορα νὰ πάρης
 Τὸν Θεοδωρῆ μαζί σου και τούτη τῆ φορά,
 Και ἴσως τότε μόνο δὲν πέσης 'στὰ ξερά.

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Φοβερός αγών διεξάγεται μεταξύ του συμπολιτευομένου τύπου και του αντιπολιτευομένου, κατηγορούντος εκείνου τουτον ότι εκ συστάσεως συνταράττει τὴν πολιτείαν διὰ ψευδῶν διαδόσεων.

Νομίζομεν ὅτι ὑπὸ ζωολογικὴν καὶ φυσιολογικὴν ἐποψίν ἔχουν ὀλίγον ἄδικον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

Ἐπειδὴ αὐτοὶ καθ' ὅλην τὴν παρατεταμένην μονοκρατορίαν τοῦ ἀρχηγῶν των κ. Κουμουδούρου ἐτρέφοντο ὄχι μόνον διὰ τὸ καθημερινόν των, ἀλλ' ἐστοίβαζον τροφὰς εἰς τὸν στόμαχόν των καὶ διὰ τὸ μέλλον ὡς ἐφεδρείαν, δύνανται νομίζομεν νὰ μιμηθῶν τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν ζώων τὰ ὅποια ἅμα ἐγκύβουν τὰ πρῶτα ψύχη παχειὰ παχειὰ καὶ μετ' ὑπερπληρωμένον τὸν στόμαχον παραδίδονται εἰς ὕπνον διαρκούντα ὅλον τὸν χειμῶνα, ἐγείρονται δὲ ἐκ τοῦ μακαρίου αὐτοῦ ληθάργου ἅμα τῇ πρώτῃ ἀνατολῇ τῆς ἀνοιξέως λιγνὰ καὶ κατεσκευαστά.

Φρονοῦμεν ὅτι οἱ κύριοι κουμουδουρικὸι μποροῦσαν νὰ κοιμηθῶν μέχρι τοῦ Νοεμβρίου, ἀφοῦ ἐβρίψαν τόσο φαγῆ εἰς τὸ κοιλιοφυλάκιόν των.

Ἐλιγώτερον δίκαιον ἔχει διὰ νὰ φωνάζῃ ὁ Σιβιτανίδης τοῦ ἀΤηλεγράφου ὄχι μόνον διότι ὡς παχὺς δύναται ν' ἀνθίσῃ πλείότερον εἰς τὴν πείναν, τρώγων ἐκ τοῦ ἰδίου του λίπους, ἀλλὰ διότι ἐπὶ τῆς βασιλείας του εἶχε κάμει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰ ἀριστοτεχνικώτερα μακροβούτια.

Διάλογος ἐν Φαλήρῳ κατὰ τὴν παράστασιν τῶν Ἀησιῶν:

— Τί παγωμένη παράστασις εἶναι αὕτη;

— Οὐφ! ἀδελφὲ, τόσο ζέστη καὶ τὴν ἦθελες νὰ μὴν εἶναι παγωμένη;

Περὶ τῆς κυρίας Λασάλ ἐν μέσῳ τοῦ λοιποῦ φαληρικοῦ θιάσου ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἀηδονάκι (ζεπεταράνι) ὅπερ ἔχασε τὰ νερά του ἐν μέσῳ ἀηδονῶν (ἀηδῶν ὄνων).

Ἄλλος διάλογος περὶ τῆς φωνῆς τῆς ὀξυφώνου Λασάλ:

— Ἡ φωνὴ τῆς μοιάζει μισῆ μερίδα καλοῦ φαγητοῦ.

— Καὶ μισῆ μερίδα τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Φαλήρου!

Καὶ ἄλλος:

— Σ' τῆς ψηλαῖς φωναῖς τὸ σακατεύει.

— Τί τὰ θέλεις, ἢ φωνὴ τῆς εἶναι παγόνι χωρὶς οὐρά.

Τόσον ἀχρεία ὑπῆρξεν ἡ ἐκτέλεσις τῶν Ἀησιῶν προχθὲς εἰς τὸ Φάληρον, ὥστε εἰς ἔλεγε:

— Δὲν βλέπω πλέον Ἀησιὰς, κάτι ἄλλο παρὰ Ἀησιὰς.

— Φίλε μου, τοὺς ἐλήστευσαν οἱ ἠθοποιοί, γιὰ τοῦτο δὲν βλέπεις τίποτα.

Ὁ κ. Εἰρηναῖος Ἀσώπιος περὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν ὄρα τοῦ περιπάτου:

— Εἶναι πλατεία καλῶν δι' ὅσας ἀντικρύζει τις καλῶν καὶ καλῶν δι' οὓς κινδύνους διατρέχει νὰ πατηθῇ ἀπὸ τὰς ἀμάξας.

ENA SCONCERTO.

— Τί εἶν' ἐδῶ, κύριε θυρωρῆ;

— Sconcerto (sic).

— Μὰς δίνεις ἕνα εἰσητήριο.

— Κοπιάστε χωρὶς εἰσητήριο.

— Εὐχαριστοῦμεν!

— Τὸ μπαστοῦνι σας, παρακαλῶ.

— Πῶς δὲν ἀρχίζουν;

— Περιμένουν φαίνεται τὸν πρωθυπουργόν.

— Ἄ! νὰ ὁ κύριος Μαυροκορδάτος.

I.

— Σοῦ, σοῦ, σοῦ!

— Προσοχή! Ἀρχίζουν!

[Ἐψοῦται ἡ αὐλαία.]

II.

— Μπα! 13!! κί' ὁ μαέστρος Κοντονίνης 14! Ὅλο βιολιζὲ καὶ βιολοντσέλα.

— Τί παίζουν; Μπα! ἐτελειώσαν' πλᾶ! πλᾶ! πλᾶ! παλαμάκια.

III.

— Μπάμ! μπούμ! μπρρρ! τζοῦν! τζάν! τζῶν, ζῶν, ζοῦν... βρρρ, βρρρ καὶ τσάκ! ἔσπασεν ὑπὸ τὰ γρονθοκοπήματα τῆς μαθητρίας τοῦ Μακαρόνη, δεσποινίδος Ἀλικάντη μία χορδὴ τοῦ κλειδοκουμβάλου! Tel maitre tels élèves.

— Τί ἐπαίξε;

— Δὲν ἔζέρω!... Δὲν ἔχω πρόγραμμα.

IV.

— Μιάου! Νιάου! Νιὰ, νιὰ, ἄ! ἄ! ὦ! σκάλα βὲ μὶ φά σὺλ λὰ σὶ ντό! καὶ ἔδυσεν ὁ ἀστὴρ Σεμέλης Τρέσελ οὐρῶν εἰς τὴν οὐρὰν του ὡς βοηθὸν τὴν Καλχάνην! Κράκ! κράκ! χειροκροτήματα, εὐγε καὶ τὰ ἄλλα.

V.

— Ἄαααχ! ὦσοχ! Τί νόστιμο καὶ τί Μεσαρχολικὸ τραγουδι ποῦ λέγει αὐτό! Πᾶ, σοῦ, γὰ, δι, καὶ ζῶ, νι, πᾶ!... Addio μουχοκάρυδο!... Εὐγε! εὐγε!

VI.

— Μωρὲ τόσο μικρὸ παιδί νὰ ἔχη τόσο μεγάλο ὄργανο! Παίξ' τὸ λοιπόν, τὸ κομμάτι σου, σπιθαμιαῖε μου βιολοντσέλιστα de l'avenir! Ζίν, Ζίν, Ζίν! Bravo, Κοντοβέγγερ! Bravo, ἀκομπανιατόρε Νικολάρα.

VII.

— Βρέ! τί φοβερός αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς ποῦ θὰ ἦτον! Ὅλο θυμὸς, ἀντάρα, βροντὴ, ἀστραπαῖς καὶ πάλιν θυμὸς. Γεῖα κὺτταξε τὸν μικρὸ Ριτσάκη γροθιά ποῦ τραβᾷ τοῦ Πιάνου!

— Κί' αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Μακαρόνη.

— Ἐ! τάκα, τάκα, bravo κί' αὐτοῦ.

VIII.

— Μπα! ἕνας μὲ φλογέρα! φλοῦ, φλοῦ, φλί, φλί! Μωρὲ αὐτὸς δὲν χωρατεύει! καὶ ποῦ νὰ ζεσταθῇ τὸ φλάουτὰ του. Παίξει καλά. Εὐγέ σου Σχιζία!

IX.

— Πᾶμε;

— Στάσου ν' ἀκούσουμε καὶ τοὺς δυὸ μὲ τὴ Λύρα.

— Πῶ! πῶ! τί Πιάνο ξεκουρδισμένο! τί βιολιζὰ ξεκουρδισμένα!...

— Ἐκμολαρίσθηκαν κί' αὐτὰ ἀπὸ τὴ ζέστη...

— Μωρὲ δοξαριὰ ποῦ σοῦ τραβᾷ ὁ Κλώδιος! Μωρὲ τέρτσαις ποῦ σοῦ κάνει ὁ Ἀβραλάμπης. Μοῦ φαίνεται μόνον πῶς δὲν νοιώθουν τί παίζουν... Stop!

— Μήγαρ νοιώθει ὁ δάσκαλος τους Κοντονίνης;

— Ἐ! τοῦκ, τοῦκ, τοῦκ, bravo κί' αὐτῶν! Ἄλλος!

X.

— Μπα! πότε ἴφορεσε τὴ βελάδα; τόρα ἦτον ἐδῶ μαζὶ μας. Ὡ! ὦ! φωνὴ μπάσο ποῦ σ' τὴν ἔχει! Ἀπάνω του, Καποράλο-Βόκ! θὰ σ' ἐπισκιάσῃ σ' τὰ σαλόνια. Τὰ μάτια σου τέσσερα μὴν πῆσῃ στὴ Λίμνη τοῦ Τραϊανοῦ. Τικ, τικ, τικ! εὐγε καὶ τοῦ Μπάσου μας.

— Οὐφ! Ἐπαρέθηκα! Τελειώνατε!

XI.

— Κουκουρίκου! Κρά, κρά, κρά! Σ' τ' ἄρματα ὄλαις αἰ μελανόξανθαις, αἰ λιγνοπαχουλοῦλαις, αἰ κοντόμακραις, αἰ μακροκοντοποδαρούσαις καὶ μακροκοντομαλοῦσαις. Ἐμπρὸς μικρὰ καὶ μεγάλα χρυσά! Ἐνα coro! Ἐνα coro! Avanti prima donna assoluta, comprimaria, contralto, sopani, mezzo soprani! Κουκουρίκου! Κρά! Κρά Κρά! Κρά! Avanti, γενικὴ ἀκομπανιατόρε Μακαρόνη, βρόντα το, Πιάνο avanti tutti, μπάμ, μπούμ, σβράν, σβροῦν, τζάν, τζοῦν, βρρρρ, μπρρρ, βρρρ! Ὄχου κί' ἄμάν ἄμάν, ἦταν Κολοκυθένια!

— Ζήτω! εὐγε! bravo! τάκα, τάκα, πλᾶ, πλᾶ, τὰμ, τὰμ, τὰμ, bravo! καὶ τοῦ χρόνου!

XII.

Tutti—Finale.

— Ζήτω καὶ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου!

— Ζήτω καὶ τοῦ Ἐφόρου!

— Ζήτω καὶ τοῦ γραμματέως.

— Ζήτω καὶ τῶν διδασκάλων!

— Ζήτω καὶ τῶν βοηθῶν!

— Ζήτω καὶ τοῦ καυμένου τοῦ θυρωροῦ καὶ τῆς γυναίκας του!

— Ζήτω καὶ τῶν παιδιῶν του!

— Ζήτωωωωω!!!

(Ἐξ Ἐφημερίδος.)

Υ. Γ. Ζήτω καὶ τοῦ Ἀἰθῶν ποῦ τὰ ἔγραψε στὴν Ἐφημερίδα, Ζήτω του!

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ

Ὁ Ραῦμόνδος Λούλλιος, σοφὸς τοῦ ΠΓ' αἰῶνος, ἔγραψε τετρακισχιλίους τόμους διὰ νὰ πείσῃ τοὺς Μωαμεθανοὺς ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἡ ἀληθινὴ θρησκεία, δὲν ἔπεισε δὲ κανένα.

Ὁ ποιητὴς Ἀντωνιάδης ἔγραψε τετρακοσίας χιλιάδας ἐτίχων διὰ νὰ πείσῃ τοὺς νεωτέρους Ἑλληνας ὅτι εἶναι ποιητής.

Εὐτυχέστερος ὅμως τοῦ Ραῦμόνδου κατώρθωσε νὰ πείσῃ αὐτὸς ἕνα... φαρμακοποιὸν, τὸν κ. Ἀφεντοῦλην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΧΕΡΗΝ.

Τώρα ποῦ γράφτηκες καὶ σὺ καυμένη Χρυσοχέρη Συνδρομητὴς μου πρόθυμος σὲ κάποια ἀγγελία, Τώρα ὁ χάρος ἀπλώσε τὸ ἀπὸνὸ τοῦ χέρι Καὶ σ' ἄρπαξε... καὶ μ' ἄφησε... εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα. Ἦξευρα πῶς ὁ θάνατος ἀπλώνει ὅπου δὲν πρέπει, Ἦ' ἀπλώνη ἡμῶς δὲν πιστεῦσα καὶ στοῦ φτωχοῦ τὴν τσέπη.

Ἄχ! χάρε ἄρπαξε ἂν θὲς μονάχα τὴν ψυχὴ μας, Ὅμως μὴ γίνεσαι ληστής, μὴ κλέφτης τὸν παρὰ μας! Εἶναι σκληρὸ πολὺ σκληρὸ, σὰν σβύνης τὴ ζωὴ μας, Μὰ σὰν μᾶς πέρνης τὸν παρὰ... καὶ ζοῦμε... συφορὰ μας! Χάρε, μὴν εἶσαι πλούσιος, ὁμογενῆς μὴν εἶσαι Καὶ θὲς νὰ ζοῦμ' ἡμεῖς φτωχοὶ χωρὶς νὰ συγινῆσαι;

Ἄ! Χρυσοχέρη αὐτοῦ ποῦ πᾶς, νὰ μὴ μᾶς λησμονήσῃς Ποῦ τόσο σ' ἀγαπήσαμε στὸν κόσμ' αὐτὸ τὸν ψέφτη, Καὶ πὲ στὸ θάνατο αὐτοῦ ποῦ θὰ τὸν ἀπαντήσῃς Π' ἔταν μᾶς κλέφτη τὸν παρὰ καὶ τὴ ζωὴ νὰ κλέφτῃ Καὶ μὴ ξεχνᾷς, — ἂν κάποτε τύχῃ νὰ μ' ἀνταμώσῃς Πῶς ἀνα φράγκο μου χρωστᾷς καὶ... θάμου τὸ πληρώσῃς—

De Cock.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Φίλος του λέγει εἰς τὸν De Cock ἐν τῷ «Ἀπόλλωνι»:

— Πᾶμε νὰ μὲ τρατάρρῃς.

— Ἐχω φτώχιαν ἑκατομμυριοῦχορ, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ De Cock.

Εἰς ὠρολογιοποιὸν τοῦ Μεσολογγίου ἔδωκε τις τὸ ὠρολόγιόν του πρὸς διόρθωσιν.

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ὁ ὠρολογιοποιὸς ἀφοῦ τοῦ ἔδωκε τὸ ὠρολόγιον τοῦ δίδει καὶ κάτι ἀλυσιδίτσαις, κάτι τροχοῦς, κάτι ἄλλα ψιλὰ πράγματα.

— Τί εἶναι αὐτὰ, τὸν ἐρωτᾷ ἐκπληκτικὸς ὁ πελάτης του;

— Περισεύματα τοῦ ὠρολοιοῦ σας!!!

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΡΘΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΒΕΡΤΟΥ ΣΠΕΝΣΕΡ
ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ

Μετάφρασις Π. Χαλκιοπούλου

Ν. ΚΑΜΠΑ
ΣΤΙΧΟΙ

Τιμᾶται πέντε δραχμῆς.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΖΟΥΝΗ.

Ἐντός τοῦ ὠραιότερου περιλισσίου κήπου ἐπήχθη πλουσιώτατον Ξενοδοχεῖον καὶ Καφενεῖον, μεταφέρον τὴν πολυτέλειαν τῶν πλαταιῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν Κήπων.

Εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα ἀνώτερα τὰ φαγητὰ τοῦ κ. Ζούνη, εἰς δὲ τὰς τιμὰς μυθωδῶς κατώτερα, προσελκύουσι καθ' ἑκάστην πλειότερον κόσμον καὶ ἐκτείνουσι τὴν ἀκτίνα τῶν παιδρῶν συνδαιτυμόνων, δειπνούντων ἐν μέσῳ ζωηρᾶς συναναστροφῆς, γελώτων, καὶ ἐξ τὸ ὀλιγώτερον μουσικῶν ὀρχηστρῶν.

Ἴδου καὶ ὁ τιμοκατάλογος, ἐκπλήττων διὰ τῆς ἐφθηνίας του, διότι τὰ φαγητὰ ὅλα εἶναι **πρώτης ποιότητος** :

Τιμολόγιον ἐστιατορίου		Τιμολόγιον Καφενείου	
Σούπα	20	Γλυκίσμα τραπέζιου	40
Πιλάφι	20	Ἵσπορικὰ	30
Ψάρια	80	Ὄϊνος ῥητινίης λεπτ.	20
Ἐντράδες διάφοροι	60	Ὀῖνοι διάφοροι ἐγγύωροι καὶ εὐρωπαϊκοὶ εἰς φιάλας, εἰς τὰς συνήθους τιμὰς.	ι
Ῥοσμπιφ	70		
Κοτελέττες	70		
Μπριζόλες	70		
Ψητὰ ἀρνί	70	Καφέ	15
γαλόπουλα	80	Λουκούμια	15
παπιά	80	Ρούμι	15
βαμλάκι	80	Ρακί	15
κοτόπουλα	80	Liqueurs διάφορα εὐρωπαϊκὰ	30
Ὁμελέττα	50	Γλυκίσματα διάφορα	35
Ζαμπόν	80	Σουμάδα	40
Σαλάτες διάφοροι	30	Λεμονάδα (μὲ λεμόνι)	40
Τυριά Ἑβρωπαϊκὰ	30	Βουινάδα	40
" Ἑλληνικὰ	20	Ζύθος ἐγγύωρος	30
		Λεμονάδα Γκαζόζ	30

ΟΛΙΓΑ ΒΗΜΑΤΑ

ἀπέχον ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Σιδηροδρόμου, ὀλιγώτερα ἀπὸ τῶν πολυπληθῶν Χαφτειῶν, ἐν μέσῳ τῆς ἐμπορικωτέρας ὁδοῦ, εἰς αἰθουσαν εὐρείαν, δροσερωτάτην τὸ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Νέου Θεάτρου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΔΥΛΗ

παρέχει ἀσύλον εὐεργετικὸν κατὰ τοῦ καύσωνος καὶ τῆς πείνης.

40 Δωμάτια μεγαλοπρεπῆ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΤΑΤΟΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐσχε τις τὴν εὐτυχίαν νὰ εὕρῃ τὴν 21 Μαΐου εἰς βαγόνι πρώτης θέσεως, βινόμακτρον φέρον ὄνομα ὄζον πόρρωθεν ῥωσισμοῦ. Θὰ τὸ ἐσφετερίζετο, ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιος ὅτι ἡ ἰδιοκτῆτις θὰ ἔλυπεῖτο διὰ τὴν παράλυσιν τῆς δωδεκάδος τῆς.

Ἐθεν εἰδοποιεῖται νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν εὐρόντα ἐντός 3 ἡμερῶν, ἄλλως τε θὰ τὸ θεωρήσῃ ἰδιοκτησίαν του. *

Σ. Μ. Χ. Μὰ ποῦ νὰ διευθυνθῇ, ἀδελφέ ;

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἄρρικαν, εὐωδιάζει εὐαφρέστως τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσιρίζει τὴν ἀναπνοήν, λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς ὑγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ὀλυμπίῳ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ^ΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU Dr. TRIKOS

Καθαρίζει τὴν κεφαλὴν, ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κατενάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἐξαιλεῖ τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, διατηρεῖ τὴν στιλπνότητα τῆς κόμης καὶ ἐμπίπτει τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακευπορεῖον Κ. Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτικὸν τῆς ὠραιότητος. Δροσιρίζει καὶ μαλακύνει τὸ δῆρμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιία.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονείκητος.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακευπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὑπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακευπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.